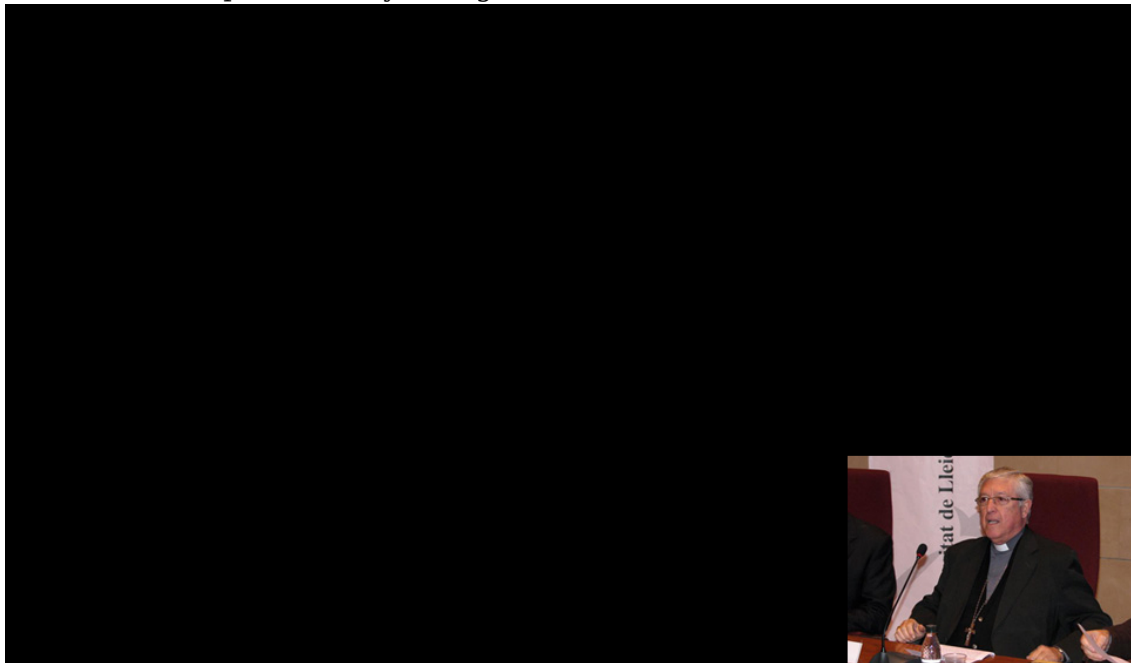

Roma fa mesos que té disponible la renúncia de Piris

Dll, 14/06/2010 per Catalunya Religió

(Jordi Llisterri -CR) “Se’ls ha escapat de les mans”. Aquesta és la sensació que tenen a Lleida sobre el litigi de les obres de la Franja: que cada vegada té menys possibilitats de solució i que a Roma tampoc saben com solucionar-lo. És en aquest context que el bisbe Joan Piris va adreçar una carta a tots els bisbes d’Espanya per explicar-los la seva postura i que se’n fa ressò [El Segre](#) i [El Heraldo de Aragón](#).

Piris assegura en la carta que “pel meu cap ha passat (i encara no he rebutjat) presentar la meva renúncia al Sant Pare pel litigi d’art sacre, com he manifestat al senyor Nunci (anterior i actual) i fins i tot a sa eminència el cardenal Bertone [secretari d’Estat del Vaticà]”. Piris, ja havia fet unes declaracions semblants el [mes de març](#) a Segre TV.

De fet, fa mesos que a Roma saben que tenen disponible la renúncia de Piris en qualsevol moment si aquesta és la manera de solucionar el problema. Això és el que va expressar Piris clarament al cardenal Bertone.

Però de la mateixa manera també saben que aquesta renúncia no tindria cap resultat. Qualsevol bisbe que es fes càrrec de la diòcesi es trobaria en la mateixa situació: quan demanés al Consorci del Museu l’entrega de les obres reclamades per Barbastre (com ja van fer en el seu moment Malla, Ciuraneta i el mateix Piris), toparia amb la negativa de la Generalitat a desfer la col·lecció protegida per un acord del Parlament de Catalunya. Així ho ha explicat també a Roma el bisbe Piris.

Aquesta realitat ja la van constatar quan [el 2008](#) el bisbe Xavier Salinas com a administrador apostòlic de Lleida va firmar un acord amb Barbastre dos dies abans del nomenament de Piris. Salinas reconeixia la titularitat de les obres a Barbastre i comprometia Lleida a retornar-les en 30 dies. Quan Piris va voler executar l’acord,

va veure que [era impossible](#).

En definitiva, és el que explica Piris en al carta adreçada als bisbes, després de les nombroses crítiques i atacs que ha rebut des de l'Aragó: la impossibilitat d'entregar les obres a Barbastre. Així, tot i que Piris no s'ha negat mai a complir les indicacions del Vaticà, s'està trobant amb desqualificacions personals des de la part aragonesa, pressions de tot tipus, i [el suport de la societat lleidatana](#). Alhora, a Lleida és dolent del silenci públic de l'episcopat català, mentre que el bisbes aragonesos actuen conjuntament.